ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (prvá komora)

z 10. marca 2009 *

Vo veci T-68/05,

Aker Warnow Werft GmbH, so sídlom v Rostocku (Nemecko),

Kvaerner ASA, so sídlom v Oslo (Nórsko),

v zastúpení: pôvodne M. Schütte, advokát, a B. Immenkamp, solicitor, neskôr M. Schütte,

žalobkyne,

* Jazyk konania: angličtina.

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: L. Flynn a V. Kreuschitz, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 2005/374/ES z 20. októbra 2004 o štátnej pomoci Nemecka v prospech lodeníc Kvaerner Warnow Werft (Ú. v. EÚ L 120, 2005, s. 21),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (prvá komora),

v zložení: predsedníčka komory V. Tiili (spravodajkyňa), sudcovia F. Dehousse a I. Wiszniewska-Białecka,

tajomník: K. Pocheć, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. marca 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec a skutkové okolnosti sporu

1 Dňa 21. decembra 1990 Rada prijala smernicu 90/684/EHS o pomoci pri stavbe lodí [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 380, s. 27). Táto smernica stanovovala možnosť na základe určitých podmienok priznať štátnu pomoc na jednej strane na prevádzku a na druhej strane na reštrukturalizáciu podnikov stavby a prestavby lodí (ďalej len „lodenice"), ktoré sa nachádzali v Európskom spoločenstve.

2 Pokiaľ ide o pomoc na prevádzku, ktorá je jediná relevantná z hľadiska tejto žaloby, článok 4 ods. 1 smernice 90/684 stanovuje, že „pomoc výrobe v prospech [lodeníc] možno považovať za zlučiteľnú so spoločným trhom, ak celková suma pomoci priznanej na jednu zmluvu [o stavbe alebo prestavbe lode] nepresiahne v subvenčnom ekvivalente maximálny spoločný strop vyjadrený v percentuálnej sadzbe zo zmluvnej hodnoty pred pomocou [*neoficiálny preklad*]". Navyše na základe článku 11 ods. 2 písm. a) uvedenej smernice sú členské štáty povinné oznámiť Komisii každý systém novej alebo existujúcej pomoci podľa smernice 90/684 ešte pred jeho zavedením.

3 Listami z 24. mája a zo 4. júna 1991 Spolková republika Nemecko oznámila Komisii, v súlade s článkom 11 ods. 2 písm. a) smernice 90/684, systémy pomoci týkajúce sa lodeníc, ktoré sa nachádzajú na nemeckom území, obzvlášť tých, ktoré sa nachádzajú na území bývalej Nemeckej demokratickej republiky.

4 Rozhodnutím z 13. septembra 1991 zaslaným Spolkovej republike Nemecko (ďalej len „rozhodnutie z 13. septembra 1991“) Komisia rozhodla o nevznesení námietok voči oznámeným systémom pomoci. V uvedenom rozhodnutí sa Komisia najmä domnievala, pokiaľ ide o „pomoci pri výrobe súvisiace so zmluvami“ uvedené v článku 4 ods. 1 smernice 90/684, že „podľa programu pomoci určenej na boj proti konkurencii [všetky] nemecké lodenice [mohli] získať subvencie predstavujúce 9,5 % zmluvnej hodnoty (8,7 % zmluvnej hodnoty pred pomocou), pokiaľ sú tieto lodenice v konkurencii s ďalšími lodenicami krajín, v ktorých sú vyplácané vyššie subvencie“. Rozhodnutie z 13. septembra 1991 nahradilo rozhodnutie, ktoré Komisia prijala listom z 2. decembra 1987 a ktoré umožnilo Spolkovej republike Nemecko priznať nemeckým lodeniciam pomoc určenú na boj proti konkurencii (Wettbewerbshilfe, ďalej len „pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti“).

5 Dňa 20. júla 1992 Rada prijala smernicu 92/68/EHS, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 90/684 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 219, s. 54). Smernica 92/68 mala za cieľ umožniť iba lodeniciam nachádzajúcim sa na území bývalej Nemeckej demokratickej republiky získať vyššiu maximálnu hranicu pomoci, ako je tá, ktorú stanovuje smernica 90/684, a uľahčiť ich reštrukturalizáciu za súčasného zníženia nadbytočných kapacít na svetovom trhu stavby lodí.

6 Smernica 92/68 začleňuje do smernice 90/684 článok 10a ods. 1 až 3, ktorý stanovuje:

„1. Kapitola II [o pomoci na prevádzku], s výnimkou článku 4 ods. 6 a 7, nebude uplatniteľná na činnosti stavby a prestavby lodí lodeníc podnikajúcich na území bývalej Nemeckej demokratickej republiky k 1. júlu 1990.

2. Do 31. decembra 1993 môže byť pomoc na prevádzku v prospech činností stavby a prestavby lodí lodeníc uvedených v ods. 1 považovaná za zlučiteľnú so spoločným trhom za podmienky, že:

a) pomoc určená na uľahčenie pokračovania činností v týchto lodeniciach v priebehu uvedeného obdobia nepresiahne po reštrukturalizácii pre žiadnu z nich maximálnu hranicu vo výške 36 % referenčného ročného obratu počas troch rokov na práce stavby a prestavby lodí; táto pomoc bude musieť byť vyplatená do 31. decembra 1993;

b) pre zmluvy podpísané v období od 1. júla 1990 do 31. decembra 1993 nie je priznaná žiadna ďalšia pomoc na výrobu;

c) [Spolková republika Nemecko] súhlasí v súlade s kalendárom, ktorý schválila Komisia, a v každom prípade pred 31. decembrom 1995 so skutočným a nezmeniteľným znížením kapacity až do výšky 40 % čistej kapacity existujúcej k 1. júlu 1990, ktorá bola 545 000 [hrubej kompenzovanej tonáže];

d) [Spolková republika Nemecko] preukáže Komisii vo forme ročných správ vypracovaných nezávislým audítorom, že vyplatená pomoc sa používa výlučne na činnosti lodeníc, ktoré sa nachádzajú v bývalej Nemeckej demokratickej republike; prvá z týchto správ bude predložená Komisii najneskôr do konca februára 1993;

3. Komisia sa uistí, že pomoc uvedená v tomto článku nezasiahne obchod v miere, ktorá je v rozpore so spoločným záujmom.“ [*neoficiálny preklad*]

7 Na základe zmluvy zo 7. októbra 1992 (ďalej len „zmluva o nadobudnutí“), uzavretej v rámci verejného obstarávania na základe výlučných rokovaní, Treuhandanstalt (ďalej len „THA“), verejnoprávna organizácia poverená reštrukturalizáciou a privatizáciou lodeníc nachádzajúcich sa na území bývalej Nemeckej demokratickej republiky, previedla vlastnícke právo k východonemeckej lodenici Neue Warnow Werft,

právneho predchodcu Kvaerner Warnow Werft (ďalej len „KWW“), na nórsku skupinu Kvaerner. Spoločnosť KWW sa tým stala spoločnosťou Aker Warnow Werft.

8 Dňa 30. októbra 1992 Spolková republika Nemecko oznámila Komisii zmluvu o nadobudnutí a najmä predpokladaný plán vyplatenia štátnej pomoci s cieľom umožniť spoločnosti KWW reštrukturalizovať lodenicu. Z článkov 7 a 12 zmluvy o nadobudnutí v podstate vyplýva, že štátna pomoc, o ktorej bolo stanovené, že KWW má na ňu nárok na účely reštrukturalizácie lodenice Warnow Werft, mala byť vyplatená v splátkach a jej vyplatenie bolo podmienené predbežným súhlasom Komisie.

9 Rozhodnutím z 10. februára 1993 zaslaným Spolkovej republike Nemecko Komisia rozhodla, najmä na základe článku 4 smernice 90/684, o nevznesení námietok voči zmenám systému pomoci na zvýšenie konkurencieschopnosti, ktorý Komisia schválila vo svojom rozhodnutí z 13. septembra 1991.

10 Vo svojom rozhodnutí z 10. februára 1993 Komisia pripomína maximálne hranice subvencií, ktoré schválila v rozhodnutí z 13. septembra 1991.

11 Rozhodnutiami z 3. marca 1993 (ďalej len „prvé rozhodnutie o povolení“), 17. januára 1994 (ďalej len „druhé rozhodnutie o povolení“), 20. februára 1995, 18. októbra 1995 a 11. decembra 1995, zaslanými Spolkovej republike Nemecko, Komisia povolila, v súlade so smernicou 90/684, zmenenou a doplnenou smernicou 92/68, priznanie pomoci spoločnosti KWW v splátkach na jednej strane na prevádzku a na druhej strane na reštrukturalizáciu lodenice Warnow Werft.

12 Iba prvé a druhé rozhodnutia o povolení sú relevantné, pokiaľ ide o pomoc na prevádzku priznanú spoločnosti KWW.

13 Prvé rozhodnutie o povolení stanovovalo, vzhľadom na pomoc na prevádzku priznanú spoločnosti KWW, najmä toto:

„Dňa 20. júla 1992 Rada prijala smernicu [92/68], ktorá mení a dopĺňa smernicu [90/984] o pomoci pri stavbe lodí. Nová smernica [92/68] stanovuje výnimku zo systému pomoci na prevádzku v prospech lodeníc bývalej [Nemeckej demokratickej republiky], s cieľom uskutočniť odteraz naliehavú reštrukturalizáciu, aby sa znova stali konkurencieschopné.

Pokiaľ ide o privatizáciu [lodenice Warnow Werft], Komisia získala od nemeckej vlády konečné znenie [zmluvy o nadobudnutí] spolu s vysvetleniami. Počas diskusie 2. februára 1993 nemecké úrady predložili dodatočné spresnenia. Komisia takto mohla zhromaždiť informácie nevyhnutné na určenie toho, či podmienky priznania osobitného systému smernice [92/68] boli v prípade [lodenice Warnow Werft] splnené…

Keď Komisia schválila túto výnimku, uistila Radu, že využije svoje právomoci kontroly a dohľadu tak, že lodenice [nachádzajúce sa na území bývalej Nemeckej demokratickej republiky] získajú len pomoc striktne nevyhnutnú na ich reštrukturalizáciu.

…

Komisia rozhodla, že nebude brániť, v súlade s ustanoveniami smernice [90/684] v oblasti stavby lodí a smernice [92/68], vyplateniu prvej splátky pomoci [pre lodenicu Warnow Werft] v Nemecku. Táto splátka sa člení na:

— 45 500 000 [nemeckých mariek] pomoci na prevádzku, 11 700 000 [nemeckých mariek] ako náhradu na jednej strane strát vyplývajúcich zo [zmlúv o stavbe lodí] uzavretých po 1. júli 1990, ktoré sú v súčasnosti v exekučnom konaní, a 6 100 000 [nemeckých mariek] pomoci na zvýšenie konkurencieschopnosti, ako aj zaplatenie 27 750 000 [nemeckých mariek] kapitálového vkladu.

…“ [*neoficiálny preklad*]

14 Druhé rozhodnutie o povolení stanovovalo, pokiaľ ide o pomoc na prevádzku priznanú spoločnosti KWW, najmä toto:

„So zreteľom na záväzky, ktoré v súčasnosti prebrala na seba nemecká vláda [pokiaľ ide o výrobnú kapacitu lodenice Warnow Werft], Komisia… rozhodla, v súlade so smernicou [90/684] o pomoci pri stavbe lodí a smernicou [92/68], ktorou sa mení a dopĺňa smernica [90/684], že nebude brániť druhej splátke pomoci pre [lodenicu Warnow Werft] v Nemecku; táto splátka sa člení na:

— 617 100 000 [nemeckých mariek] pomoci na prevádzku, z ktorých 113 500 000 [nemeckých mariek] bude vyplatených v hotovosti; v poslednej uvedenej sume je zahrnutých 66 900 000 [nemeckých mariek] pomoci na zvýšenie konkurencieschopnosti a 46 600 000 [nemeckých mariek] na pokrytie časti strát vyplývajúcich zo zmlúv [o stavbe lodí] podpísaných po 1. júli 1990. Táto pomoc na prevádzku je najvyššia, aká môže byť vyplatená lodenici [Warnow Werft] pre zmluvy uzavreté do 31. decembra 1993.

…“ [*neoficiálny preklad*]

15 Dňa 8. júla 1999 Komisia prijala rozhodnutie 1999/675/ES o štátnej pomoci poskytnutej Spolkovou republikou Nemecko v prospech KWW [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 274, s. 23). Uvedené rozhodnutie bolo zmenené a doplnené rozhodnutím Komisie 2000/416/ES z 29. marca 2000 (Ú. v. ES L 156, s. 39), v ktorom Komisia v podstate vyvodila záver, že keďže spoločnosť KWW presiahla hranicu výrobnej kapacity schválenú na rok 1998, pomoc v sume 82 200 000 nemeckých mariek (DEM), ktorá jej bola poskytnutá, bola nezlučiteľná so spoločným trhom.

16 Dňa 15. februára 2000 Komisia prijala rozhodnutie 2000/336/ES o štátnej pomoci poskytnutej Spolkovou republikou Nemecko v prospech spoločnosti KWW [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES, L 120, s. 12), v ktorom Komisia v podstate vyvodila záver, že keďže KWW presiahla hranicu výrobnej kapacity schválenú aj na rok 1997, pomoc v sume 12 600 000 DEM, ktorá jej bola poskytnutá, bola nezlučiteľná so spoločným trhom.

17 Dňa 28. februára 2002 vo svojom rozsudku Kvaerner Warnow Werft/Komisia (T-227/99 a T-134/00, Zb. s. II-1205) Súd prvého stupňa zrušil obidve rozhodnutia Komisie uvedené v bodoch 15 a 16 vyššie, v podstate z toho dôvodu, že Komisia nesprávne prispôsobila pojem hranica výrobnej kapacity pojmu hranica skutočnej výroby. Dňa 29. apríla 2004 Súdny dvor vo svojom rozsudku Komisia/Kvaerner Warnow Werft (C-181/02 P, Zb. s. I-5703) zamietol odvolanie, ktoré Komisia podala proti rozsudku Súdu prvého stupňa.

18 Dňa 20. októbra 2004 Komisia prijala rozhodnutie 2005/374/ES z 20. októbra 2004 o štátnej pomoci Nemecka v prospech lodeníc KWW (Ú. v. EÚ L 120, 2005, s. 21, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

19 V odôvodneniach č. 1 a 2 napadnutého rozhodnutia Komisia uvádza, že 16. júna 1999 požiadala nemecké úrady o informácie o pôvode fondov, ktoré podľa informácie uverejnenej v nemeckej tlači 12. júna 1999 mali umožniť spoločnosti KWW poskytnúť úver vo výške približne 205 000 000 eur spoločnosti Kvaerner. V tejto súvislosti Komisia spresňuje, že jej žiadosti boli zamerané na overenie toho, či uvedené fondy

„nepochádzajú z nadbytočných platieb štátnej pomoci [na reštrukturalizáciu spoločnosti KWW] alebo či neobsahujú nejaké iné prvky štátnej pomoci“.

20 Na konci svojho skúmania na jednej strane Komisia v odôvodnení č. 127 napadnutého rozhodnutia konštatuje, že „pokladničné operácie [medzi spoločnosťami KWW a Kvaerner] podľa všetkého zrejme neboli dôsledkom nadbytočne vyplatenej štátnej pomoci počas obdobia reštrukturalizácie do konca roka 1995“.

21 Na druhej strane Komisia v odôvodneniach č. 120 a 121 napadnutého rozhodnutia zdôrazňuje, že podľa informácií, ktoré jej predložila Spolková republika Nemecko, spoločnosť KWW získala nadbytočnú štátnu pomoc vo výške 25 999 000 DEM, ktorá zodpovedá rozdielu medzi celkovou sumou pomoci, ktorú KWW získala počas obdobia „reštrukturalizácie“, teda 430 100 000 DEM, a skutočnými stratami súvisiacimi so zmluvami o stavbe a prestavbe lodí, ktoré spoločnosti KWW vznikli (ďalej len „straty súvisiace so zmluvami“), teda 404 101 000 DEM.

22 V napadnutom rozhodnutí Komisia vyvodila záver, ktorý znie takto:

„Článok 1

Opatrenie štátnej pomoci zo strany [Spolkovej republiky Nemecko] v prospech [spoločnosti KWW] vo výške 13 293 077 eur (25 999 000 DEM) je nezlučiteľné so spoločným trhom.

Článok 2

1. [Spolková republika Nemecko] využije všetky potrebné opatrenia, aby si vyžiadala naspäť [od spoločnosti KWW] protiprávne poskytnutú štátnu pomoc uvedenú v článku 1.

…“

Konanie a návrhy účastníkov konania

23 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 16. februára 2005 žalobkyne Aker Warnow Werft GmbH a Kvaerner ASA podali žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

24 Na základe správy sudkyne spravodajkyne Súd prvého stupňa (prvá komora) rozhodol o začatí ústnej časti konania a listami zo 6. decembra 2007 a zo 7. januára 2008 vyzval účastníkov konania v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania, ktoré upravuje článok 64 jeho rokovacieho poriadku, aby odpovedali na písomné otázky a predložili určité dokumenty. Účastníci konania vyhoveli tejto výzve v stanovených lehotách.

25 Listami podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 11. februára 2008 žalobkyne požiadali, aby niektoré dokumenty predložené Komisiou v súvislosti s opatreniami na zabezpečenie priebehu konania, ktoré prijal Súd prvého stupňa, boli vylúčené zo spisu z toho dôvodu, že tieto dokumenty neboli pre riešenie sporu relevantné (ďalej len „sporné dokumenty“). Listom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 19. februára 2008 Komisia tvrdila, že sporné dokumenty boli relevantné na účely vyhovenia opatreniam na zabezpečenie priebehu konania, ktoré jej Súd prvého stupňa oznámil.

26 Počas pojednávania, ktoré sa uskutočnilo 11. marca 2008, boli vypočuté prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky, ktoré im položil Súd prvého stupňa. Navyše Súd prvého stupňa zamietol žiadosť žalobkýň, aby sporné dokumenty boli vylúčené zo spisu, keďže ich predložila Komisia v odpovedi na otázky, ktoré jej boli položené. Napokon Súd prvého stupňa požiadal Komisiu, aby mu predložila určité dokumenty v lehote pätnástich dní. Komisia vyhovela tejto žiadosti 18. marca 2008. Listom z 8. apríla 2008 žalobkyne predložili pripomienky k uvedeným dokumentom.

27 Ústna časť konania sa skončila 25. apríla 2008.

28 Žalobkyne navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

29 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobkyne na náhradu trov konania.

O veci samej

30 Žalobkyne uvádzajú štyri dôvody na podporu svojej žaloby. Prvý dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení a zjavne nesprávnom posúdení, keďže Komisia v napadnutom rozhodnutí nesprávne napadla existujúce pomoci a nemohla nariadiť ich vymáhanie. Druhý dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení súvisiacom so skutočnosťou, že spoločnosť KWW nezískala žiadnu nadbytočnú pomoc, keďže celková suma pomoci priznanej na pokrytie strát súvisiacich so zmluvami je v skutočnosti nižšia ako suma skutočných strát, ktoré vznikli z tohto dôvodu. Tretí dôvod je založený na porušení zásad právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery, ktoré vyplýva z lehoty na začatie konania a z postupu Komisie pred začatím konania. Štvrtý dôvod, uvádzaný subsidiárne, je založený na zjavne nesprávnom posúdení pri určení sumy pomoci, ktorá má byť vrátená.

31 Na úvod treba zdôrazniť, že v rámci druhého dôvodu žalobkyne v podstate vytýkajú Komisii, že vyvodila záver o tom, že spoločnosť KWW získala celkovú sumu pomoci 430 100 000 DEM, ktorá zodpovedá 450 000 000 DEM pomoci na pokrytie strát súvisiacich so zmluvami a 62 500 000 DEM pomoci na zvýšenie konkurencieschopnosti, po odpočítaní sumy 82 400 000 DEM pomoci na prevádzku povolenej Komisiou, ale nezaplatenej spoločnosti Kvaerner, na pokrytie jej skutočných strát vo výške 404 101 000 DEM súvisiacich so zmluvami. Druhý dôvod možno rozdeliť na dve časti.

32 V prvej časti žalobkyne v podstate tvrdia, že spoločnosť KWW, iba z dôvodu strát súvisiacich so zmluvami, získala pomoc v hotovosti v celkovej sume 58 300 000 DEM, ako to vyplýva z prvého a druhého rozhodnutia o povolení, a nie 450 000 000 DEM, ako sa domnievala Komisia v napadnutom rozhodnutí.

33 V druhej časti žalobkyne v podstate tvrdia, že suma 62 500 000 DEM, ktorú spoločnosť KWW získala ako náhradu za nevyplatenú pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti,

nemala byť zahrnutá do výpočtu celkovej sumy pomoci poskytnutej na pokrytie strát súvisiacich so zmluvami.

34 Keďže tieto dve časti smerujú k preukázaniu toho, že celková suma pomoci, ktorú spoločnosť KWW získala na pokrytie svojich strát súvisiacich so zmluvami, nepresahuje celkovú sumu skutočných strát, ktoré jej vznikli v tejto súvislosti, Súd prvého stupňa sa domnieva, že je vhodné začať skúmanie druhou časťou druhého dôvodu.

O druhej časti druhého žalobného dôvodu založenej na zjavne nesprávnom posúdení pri určení získanej pomoci, ktorá môže byť zohľadnená v napadnutom rozhodnutí

Tvrdenia účastníkov konania

35 Žalobkyne v podstate tvrdia, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že zahrnula sumu 62 500 000 DEM, priznanú ako náhradu za pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti, ktorá spoločnosti KWW nebola vyplatená, do celkovej sumy pomoci, ktorú získala len na účely pokrytia strát súvisiacich so zmluvami. Za týchto podmienok celková suma pomoci získaná na pokrytie strát spoločnosti KWW z prevádzky, ktoré súvisia so zmluvami, je nižšia ako suma jej skutočných strát, ktoré jej vznikli z tohto dôvodu, a preto spoločnosti KWW nemohla plynúť žiadna nadbytočná pomoc.

36 Najskôr žalobkyne tvrdia, že hoci pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti je pomocou na prevádzku, nemá za cieľ nahradiť výlučne straty súvisiace so zmluvami, ako to vyplýva z prvého a druhého rozhodnutia o povolení, ako aj z dokumentov, ktoré Komisii predložila Spolková republika Nemecko. Podľa žalobkýň sa totiž pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti zameriavala na to, aby všetky lodenice na území Spoločenstva mohli zostať konkurencieschopné v porovnaní s ázijskými lodenicami, ktorým plynú subvencie, ktoré môžu skresliť hospodársku súťaž na svetovom trhu

stavby lodí. Skutočnosť, že čiastka pomoci na zvýšenie konkurencieschopnosti bola určená v závislosti od hodnoty zmlúv o stavbe lodí, však neznamená, že priznanie uvedenej pomoci záviselo od strát, ktoré uvedené zmluvy mohli vyvolať. Žalobkyne preto tvrdia, že spoločnosť KWW mohla bez obmedzenia použiť pomoc poskytnutú na zvýšenie konkurencieschopnosti na pokrytie ďalších výdavkov na prevádzku, ako sú straty vyvolané zmluvami.

37 Navyše žalobkyne v odpovedi na písomné otázky Súdu prvého stupňa poznamenávajú, že pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti bola povolená v súlade s článkom 4 smernice 90/684 a usmerneniami pre priznania pomoci na zvýšenie konkurencieschopnosti lodeniciam nachádzajúcim sa v Nemecku na území uvedenom v článku 3 Dohody o zjednotení (Richtlinen für die Gewährung von Wettbeverbshilfen an Werften in der Bundesrepublik Deutschland auf dem in Artikel 3 des Einigungsvertrages genannten Gebiet, ďalej len „nemecké usmernenia“) z 22. júla 1991 (*Bundesanzeiger* 1991, s. 5153). Žalobkyne tvrdia, že uvedené usmernenia boli oznámené a schválené Komisiou. Z toho však vyplýva najmä to, že ak pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti bola priznaná v závislosti od uzavretia zmlúv o stavbe lodí, potom mohla byť určená na pokrytie iných výdavkov na prevádzku, ako sú straty vyvolané uvedenými zmluvami.

38 Nakoniec žalobkyne tvrdia, že pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti je paušálnou sumou, ktorá nemohla byť predmetom žiadneho vrátenia. Na jednej strane poznamenávajú, že nemecké usmernenia výslovne stanovovali, že priznaná pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti nebola vymáhateľná. Na druhej strane tvrdia, že pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti, ktorá bola priznaná spoločnosti KWW, nebola použitá na pokrytie strát súvisiacich so zmluvami, ale z účtovného hľadiska bola určená na rezervy spoločnosti KWW, ktoré boli znížené ďalšími nákladmi na prevádzku.

39 Komisia odpovedá, že sa nedopustila omylu tým, že zahrnula sumu pomoci, ktorú spoločnosť KWW získala ako pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti, do celkovej sumy pomoci, ktorú táto spoločnosť získala na pokrytie strát súvisiacich so zmluvami, keďže, ako skonštatovala v odôvodneniach č. 94 až 96 napadnutého rozhodnutia, pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti bola na jednej strane povolená na pokrytie

„strát počas reštrukturalizácie“ a na druhej strane bola „formou príjmu“, ktorý spoločnosti KWW umožnil znížiť si straty súvisiace so zmluvami, a teda aj svoju potrebu pomoci na prevádzku.

40 Okrem toho Komisia v odpovedi na písomné a ústne otázky Súdu prvého stupňa tvrdí, že pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti bola poskytnutá v súlade s článkom 4 smernice 90/684 a mala za cieľ umožniť všetkým lodeniciam, ktoré sa nachádzajú na území Spoločenstva, bojovať proti nekalej hospodárskej súťaži, ktorú uskutočňujú niektoré ázijské krajiny poskytujúce subvencie lodeniciam nachádzajúcim sa na ich území. Komisia v tejto súvislosti na jednej strane spresňuje, že aj keď nebolo nevyhnutné, aby spoločnosť KWW zaznamenala straty súvisiace so zmluvami preto, aby jej plynula pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti, napriek tomu táto pomoc bola vypočítaná v závislosti od predajnej ceny stanovenej v každej uzavretej zmluve o stavbe lodí. Preto podľa Komisie účinkom priznania uvedenej pomoci bolo zníženie strát súvisiacich so zmluvami. Na druhej strane sa Komisia domnieva, že pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti mala byť zohľadnená v celkovej sume pomoci priznanej iba z dôvodu strát súvisiacich so zmluvami, keďže z listu, ktorý jej zaslala Spolková republika Nemecko 27. novembra 1992, vyplýva, že spoločnosť KWW súhlasila s prijatím sumy 450 000 000 DEM pomoci z dôvodu strát súvisiacich so zmluvami, a nie 569 600 000 DEM, ako pôvodne uvažovali THA a Kvaerner počas ich výlučných rokovaní, len z dôvodu tej skutočnosti, že pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti jej bude priznaná aj na pokrytie strát súvisiacich so zmluvami.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

41 Žalobkyne v podstate tvrdia, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že do celkovej sumy pomoci získanej na účely pokrytia strát súvisiacich so zmluvami zahrnula sumu 62 500 000 DEM, priznanú ako náhradu za pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti, ktorá jej nebola vyplatená.

42 Podľa ustálenej judikatúry na účely preukázania, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia skutkového stavu, čo môže odôvodniť zrušenie napadnutého rozhodnutia, musia byť dôkazy predložené žalobkyňou dostatočné na to, aby zbavili

posúdenia skutočností uvedené v predmetnom rozhodnutí vierohodnosti (rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. decembra 1996, AIUFFASS a AKT/Komisia, T-380/94, Zb. s. II-2169, bod 59).

43 V prejednávanej veci treba na úvod konštatovať, že Komisia v napadnutom rozhodnutí rozvinula úvahu v troch etapách, aby dospela k záveru, že spoločnosť KWW získala pomoc v sume 25 999 000 DEM, kvalifikovanú ako nadbytočnú vzhľadom na sumu jej skutočných strát súvisiacich so zmluvami.

44 Po prvé Komisia po tom, ako v odôvodneniach č. 13 až 19 napadnutého rozhodnutia pripomenula rôzne prvky pomoci povolené najmä na základe prvého a druhého rozhodnutia o povolení, v odôvodnení č. 118 napadnutého rozhodnutia uvádza, že vychádzala zo správy audítora spoločnosti KWW, ktorá sa týka použitia pomoci do 31. decembra 1995, ktorú oznámila Spolková republika Nemecko Komisii 9. júla 1996 (ďalej len „správa z 9. júla 1996“), na účely konštatovania, že KWW získala tieto pomoci:

— 450 000 000 DEM pomoci na pokrytie strát súvisiacich so zmluvami,

— 62 500 000 DEM ako náhradu v dôsledku skutočnosti, že spoločnosti KWW nebola vyplatená pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti.

45 Pokiaľ ide o sumu 62 500 000 DEM vyplatenú ako náhradu za nevyplatenú pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti, z odôvodnenia č. 116 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia sa domnievala, že pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti bola povolená na základe prvého a druhého rozhodnutia o povolení pre celkovú sumu 73 000 000 DEM, ale časť uvedenej sumy, teda 10 500 000 DEM, nakoniec spoločnosti KWW nebola priznaná, pričom jej bola vyplatená len suma 62 500 000 DEM.

46 Ďalej Komisia v odôvodneniach č. 91 a 117 napadnutého rozhodnutia poznamenáva, že KWW nemusela splniť niektoré zmluvy týkajúce sa určitých typov lodí, tzv. Kassettenschiffe, a v dôsledku toho nezískala nijakú pomoc. Preto Komisia uvádza, že v napadnutom rozhodnutí nezohľadnila pomoc, ktorú povolila vo výške zodpovedajúcej uvedeným zmluvám, čiže 34 600 000 DEM, ktorá bola súčasťou celkovej pomoci na prevádzku v sume 617 100 000 DEM povolenej na základe druhého rozhodnutia o povolení.

47 Komisia v odôvodnení č. 118 napadnutého rozhodnutia konštatuje, že žalobkyne „počas obdobia reštrukturalizácie“ získali celkovú pomoc vo výške 512 500 000 DEM, ktorá zodpovedá 450 000 000 DEM na pokrytie strát súvisiacich so zmluvami a 62 500 000 DEM ako náhradu za pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti, ktorá nebola vyplatená.

48 Po druhé Komisia v odôvodnení č. 119 napadnutého rozhodnutia zdôrazňuje, že suma skutočných strát súvisiacich so zmluvami spoločnosti KWW, ako vyplýva zo správ audítora, ktoré jej predložila Spolková republika Nemecko 30. júna 1999, dosiahli výšku 404 101 000 DEM.

49 Preto sa Komisia v odôvodnení č. 120 napadnutého rozhodnutia domnieva, že spoločnosť KWW získala pomoc v hodnote 108 399 000 DEM, teda vyššiu, ako je suma jej skutočných strát súvisiacich so zmluvami.

50 Po tretie Komisia v odôvodneniach č. 116 a 121 napadnutého rozhodnutia zdôrazňuje, že spoločnosť KWW nezískala sumu 82 400 000 DEM ako „pomoc na udržanie prevádzky [ktorú samotná Komisia] schválila na účely reštrukturalizácie“ a ktorá zodpovedala „vyrovnaniu starých dlhov“. Za týchto podmienok sa Komisia domnieva, že „fakt, že sa nadbytočne vyplatená štátna pomoc na vyrovnanie strát [súvisiacich so zmluvami] a nevyplatená pomoc na udržanie prevádzky navzájom započítajú, je v súlade so záväzkom Komisie, ktorý na seba vzala [v rozhodnutiach o povolení]. Týmto záväzkom je starať sa o to, aby prijímateľ pomoci dostal iba takú pomoc, ktorú skutočne potrebuje na reštrukturalizáciu“.

51 Komisia z tohto posledného uvedeného konštatovania vyvodzuje v odôvodnení č. 121 napadnutého rozhodnutia dôsledok, že čiastka 82 400 000 DEM musí byť odčítaná od nadbytočnej pomoci vo výške 108 399 000 DEM, ktorú spoločnosť KWW získala na pokrytie strát súvisiacich so zmluvami.

52 Práve vzhľadom na tieto tri zistenia, podľa ktorých spoločnosť KWW po prvé získala sumu 512 500 000 DEM celkovej pomoci „počas obdobia reštrukturalizácie“, po druhé zaznamenala skutočné straty súvisiace so zmluvami v celkovej výške 404 101 000 DEM a po tretie nebola jej vyplatená pomoc v hodnote 82 400 000 DEM, ktorá jej bola povolená, Komisia v odôvodnení č. 121 napadnutého rozhodnutia vyvodila záver, že KWW získala nadbytočnú pomoc v hodnote 25 999 000 DEM, ktorej vymáhanie sa musí nariadiť.

53 Preto je potrebné na jednej strane zdôrazniť, že Komisia sa v napadnutom rozhodnutí domnievala, že čiastka 62 500 000 DEM, ktorú spoločnosť KWW získala ako náhradu za nevyplatenú pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti, bola súčasťou pomoci, ktorá sa zameriavala a slúžila na pokrytie skutočných strát súvisiacich so zmluvami, a uvedená suma mohla byť opätovne nadobudnutá, prinajmenšom čiastočne.

54 Na druhej strane za predpokladu, že spoločnosť KWW získala pomoc v hodnote 450 000 000 DEM iba z dôvodu strát súvisiacich so zmluvami, a ako tvrdia žalobkyne, čiastka 62 500 000 DEM pomoci na zvýšenie konkurencieschopnosti nemala byť zohľadnená v napadnutom rozhodnutí, treba konštatovať, že Komisia vyvodila nesprávny záver o existencii nadbytočnej pomoci. Za takéhoto predpokladu totiž celková pomoc získaná z dôvodu strát súvisiacich so zmluvami, po odpočítaní nevyplatenej pomoci vo výške 82 400 000 DEM, dosiahla výšku 367 600 000 DEM, ktorá je nižšia ako celková suma 404 101 000 DEM zodpovedajúca skutočným stratám, ktoré v tomto ohľade vznikli spoločnosti KWW.

55 Vzhľadom na zistenia uvedené v bodoch 53 a 54 vyššie treba teda preskúmať, či sa Komisia v prejednávanej veci dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že

zohľadnila sumu 62 500 000 DEM priznanú spoločnosti KWW ako náhradu za nevyplatenú pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti, na účely určenia celkovej sumy pomoci, ktorú KWW získala na pokrytie strát súvisiacich so zmluvami.

56 Po prvé je nepochybné, že pomoc povolená na pokrytie strát súvisiacich so zmluvami a pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti sú súčasťou kategórie pomoci na prevádzku, ktorú upravuje článok 4 ods. 1 smernice 90/684.

57 Treba však zdôrazniť, že z prvého a druhého rozhodnutia o povolení, ktorých relevantné časti sú uvedené v bodoch 13 a 14 vyššie, vyplýva, že Komisia jasne rozlíšila medzi pomocou určenou na pokrytie strát súvisiacich so zmluvami a pomocou na zvýšenie konkurencieschopnosti. Na jednej strane totiž uvedené rozhodnutia stanovujú ako „pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti“ sumu 6 100 000 DEM a sumu 66 900 000 DEM, čiže celkovú čiastku 73 000 000 DEM, pričom účastníci konania nespochybňujú, že vyplatená bola iba suma 62 500 000 DEM. Nespresňuje sa, že táto pomoc mala byť určená na pokrytie strát súvisiacich so zmluvami. Na druhej strane uvedené rozhodnutia stanovujú pomoc vo výške 11 700 000 DEM a 46 600 000 DEM, pre ktorú sa osobitne stanovuje, že mala slúžiť iba „na pokrytie časti strát vyplývajúcich zo zmlúv o stavbe lodí podpísaných po 1. júli 1990“.

58 Navyše z ustanovení zmluvy o nadobudnutí, z ktorých Komisia vychádzala v prvom a v druhom rozhodnutí o povolení uvedených v bodoch 13 a 14 vyššie, vyplýva, že zamýšľaná pomoc z dôvodu strát súvisiacich so zmluvami sa odlišovala od pomoci súvisiacej s konkurencieschopnosťou. Na jednej strane na základe článku 7 ods. 6 zmluvy o nadobudnutí THA mala priznať pomoc vo výške „450 000 000 DEM zameranú na financovanie strát… počas obdobia reštrukturalizácie spôsobených nedostatkami v produktivite [spoločnosti KWW] a ďalších strát súvisiacich [v tom čase] s nedostatočnou konkurencieschopnosťou [spoločnosti KWW]“. Na druhej strane v súlade s článkom 18 ods. 1 uvedenej zmluvy sa THA zaviazala vyplatiť sumu 73 000 000 DEM spoločnosti KWW za predpokladu, že KWW nezíska pomoc na stavbu lodí. Rovnako v predpokladanom pláne vyplatenia štátnej pomoci, ktorý bol pripojený k zmluve o nadobudnutí a oznámený Komisii, sumy pomoci na zvýšenie konkurencieschopnosti sú uvedené oddelene od súm pomoci, ktoré sa zameriavajú na pokrytie ďalších prevádzkových strát vrátane strát súvisiacich so zmluvami.

59 Preto hoci pomoc zameraná na pokrytie strát súvisiacich so zmluvami a pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti sú súčasťou kategórie pomoci na prevádzku uvedenej v článku 4 ods. 1 smernice 90/684, naďalej platí, že Komisia vo svojom prvom a druhom rozhodnutí o povolení, a to v súlade s dokumentmi, ktoré jej oznámila Spolková republika Nemecko, rozlíšila uvedené pomoci, ktoré mali mať odlišné určenia, to znamená na jednej strane pokryť straty súvisiace so zmluvami spoločnosti KWW a na druhej strane nahradiť jej nedostatočnú konkurencieschopnosť.

60 Po druhé rozhodnutie z 10. februára 1993, ktorým Komisia na základe článku 4 ods. 1 smernice 90/684 rozhodla o nevznesení námietok voči zmenám, ktoré prijali nemecké úrady v systéme pomoci na zvýšenie konkurencieschopnosti v prospech všetkých nemeckých lodeníc, sa vôbec nezmieňuje o tom, že pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti mala byť určená výlučne na pokrytie strát súvisiacich so zmluvami. Z uvedeného rozhodnutia totiž vyplýva, že systém pomoci na zvýšenie konkurencieschopnosti, ktorý Spolková republika Nemecko oznámila Komisii pred prijatím prvého a druhého rozhodnutia o povolení, sa zameriaval na to, aby nemecké lodenice mohli zostať konkurencieschopné, „keď sú v konkurencii s lodenicami krajiny, ktorá poskytuje na stavbu lodí vyššiu pomoc [*neoficiálny preklad*]“, avšak bez toho, aby Komisia spresnila, na aké osobitné straty mala byť pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti určená.

61 Komisia sa ďalej domnieva, že pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti sa nezameriavala nevyhnutne na pokrytie strát súvisiacich so zmluvami.

62 Na jednej strane Komisia vo svojej odpovedi na písomné otázky Súdu prvého stupňa týkajúce sa systému uplatniteľného na pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti výslovne uznáva**,** že „podľa [článku 4 smernice 90/684] lodenice [nachádzajúce sa na nemeckom území] mohli získať pomoc [na zvýšenie konkurencieschopnosti] bez ohľadu na to, či posudzovaná zmluva [o stavbe lodí] bola stratová, alebo nie“, takže „inak povedané, nebolo nevyhnutné znášať straty súvisiace so zmluvou [o stavbe lodí] na účely získania pomoci [na zvýšenie konkurencieschopnosti]“, alebo aj v odpovedi na otázky Súdu prvého stupňa počas pojednávania, že „ktokoľvek mal nárok na túto pomoc, bez ohľadu na to, či mu vznikli straty“. Preto Komisia pripúšťa, prinajmenšom

implicitne, že neexistuje kauzálna súvislosť medzi priznaním pomoci na zvýšenie konkurencieschopnosti a skutočnosťou, či uzavretie zmlúv vyvolá, alebo nevyvolá straty. V tejto súvislosti treba teda odmietnuť ako neúčinné tvrdenie Komisie, podľa ktorého pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti mala byť určená na pokrytie strát súvisiacich so zmluvami z toho dôvodu, že suma uvedenej pomoci bola vypočítaná v závislosti od hodnoty každej uzavretej zmluvy o stavbe lodí.

63 Na druhej strane z článku 3 ods. 1 nemeckých usmernení vyplýva, že „pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti môže byť poskytnutá, pokiaľ nemecké lodenice akceptovali objednávky na stavbu alebo prestavbu s konečnou platnosťou v období od 1. júla 1990 do 31. decembra 1993“. Uvedené usmernenia však nijako nespresňujú, že pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti mala byť určená iba na pokrytie strát súvisiacich so zmluvami, a nie na ďalšie straty súvisiace s prevádzkou lodeníc. Navyše neexistencia takejto zmienky je v súlade so samotným predmetom pomoci na zvýšenie konkurencieschopnosti, ktorá, ako vyplýva z rozhodnutia Komisie z 10. februára 1993 (pozri bod 10 vyššie), sa zameriavala na to, aby všetky európske lodenice, a nielen lodenica Warnow Werft, mohli bojovať proti konkurencii, ktorú uskutočňujú na svetovom trhu niektoré ázijské krajiny, a to nezávisle od toho, či uvedeným lodeniciam vznikli straty súvisiace s uzavretím zmlúv o stavbe lodí.

64 Treba teda konštatovať, že v súlade s prvým a druhým rozhodnutím o povolení, s rozhodnutím Komisie z 10. februára 1993, s nemeckými usmerneniami a so samotným predmetom pomoci na zvýšenie konkurencieschopnosti spoločnosť KWW nebola povinná použiť uvedenú pomoc na osobitné výdavky, akými sú straty súvisiace so zmluvami.

65 Po tretie správa z 9. júla 1996 uvádza, že spoločnosti KWW bola skutočne vyplatená suma 62 500 000 DEM ako náhrada za nevyplatenú pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti a uvedená pomoc patrí do rámca pomoci na prevádzku. Táto správa však nešpecifikuje, že cieľom tejto zmluvy a jej skutočným použitím bolo pokrytie strát súvisiacich so zmluvami. V tejto súvislosti je dôležité konštatovať, že Komisia nespochybňuje tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého suma, ktorú spoločnosť KWW získala ako náhradu za pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti, bola z účtovného hľadiska určená na rezervy spoločnosti KWW, a nie na pokrytie strát súvisiacich so zmluvami.

66 Preto je potrebné zdôrazniť, že Komisia nemohla vychádzať zo správy z 9. júla 1996 na účely konštatovania, že pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti skutočne slúžila na pokrytie strát súvisiacich so zmluvami.

67 Po štvrté treba zdôrazniť, že v odpovedi na otázky, ktoré položil Súd prvého stupňa počas pojednávania, Komisia nespochybnila tvrdenia žalobkyne, podľa ktorých spoločnosť KWW v podstate mohla použiť pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti na účely pokrytia iných výdavkov, ako sú výdavky vyplývajúce zo strát súvisiacich so zmluvami.

68 Z konštatovaní, ktoré predchádzajú, teda vyplýva na jednej strane, že pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti bola pomocou na prevádzku, ktorej použitie mohla spoločnosť KWW stanoviť bez obmedzení, a na druhej strane, že Komisia nepreukázala, že uvedená pomoc bola spoločnosťou KWW skutočne použitá na pokrytie jej strát súvisiacich so zmluvami.

69 Je teda potrebné dospieť k záveru, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď usúdila, že pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti mala byť zaúčtovaná ako pomoc, ktorá bola spoločnosti KWW priznaná iba na pokrytie strát súvisiacich so zmluvami.

70 Tvrdenia, ktoré uvádza Komisia v tejto súvislosti, nemožno prijať.

71 Najskôr treba odmietnuť ako neúčinné tvrdenia Komisie, podľa ktorých musí byť pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti zohľadnená pri výpočte sumy pomoci priznanej na účely pokrytia strát súvisiacich so zmluvami, ak uvedená pomoc je súčasťou celkovej sumy pomoci povolenej „počas obdobia reštrukturalizácie“ alebo ak je „formou príjmu“, ktorá umožnila znížiť sumu celkovej pomoci na prevádzku priznanej spoločnosti KWW. Tieto tvrdenia totiž nijako nevyvracajú zistenia uvedené v bodoch 68 a 69 vyššie.

72 Navyše musí byť takisto zamietnuté ako neúčinné tvrdenie Komisie, podľa ktorého spoločnosť Kvaerner v rámci výlučných rokovaní, ktoré viedla s THA na účely nadobudnutia lodenice Warnow Werft spoločnosťou KWW, súhlasila s tým, aby KWW získala z dôvodu strát súvisiacich so zmluvami len 450 000 000 DEM, a nie 569 600 000 DEM, ako to bolo pôvodne zamýšľané, len vtedy, ak KWW získa okrem toho pomoc na zvýšenie konkurencieschopnosti. Ako je totiž vysvetlené v bode 68 vyššie, keďže Komisia výslovne schválila priznanie pomoci na zvýšenie konkurencieschopnosti spoločnosti KWW, uvedená pomoc nemôže byť prispôsobená pomoci priznanej spoločnosti KWW iba na pokrytie strát súvisiacich so zmluvami, ktorá mala byť vrátená v prípade nadbytočného vyplatenia.

73 Vzhľadom na všetky úvahy, ktoré predchádzajú, treba zrušiť napadnuté rozhodnutie bez toho, aby Súd prvého stupňa rozhodol o prvej časti druhého žalobného dôvodu, ako aj o ďalších žalobných dôvodoch, ktoré uviedli žalobkyne.

O trovách

74 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

75 Keďže v prejednávanej veci, Komisia nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom žalobkýň.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (prvá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozhodnutie Komisie 2005/374/ES z 20. októbra 2004 o štátnej pomoci Nemecka v prospech lodeníc Kvaerner Warnow Werft sa zrušuje.**

2. **Komisia znáša svoje vlastné trovy konania, ako aj trovy konania, ktoré vznikli spoločnostiam Aker Warnow Werft GmbH a Kvaerner ASA.**

Tiili Dehousse Wiszniewska-Białecka

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 10. marca 2009.

Podpisy